

Republika Hrvatska
Općinski sud u Zadru
Zadar, Borelli 9

Poslovni broj: P-1020/2026-10

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Zadru, po sucu toga suda Sonji Miljak, u pravnoj stvari tužitelja Darije Milat pok. Ante iz Zadra, Ulica Ante Starčevića 11 C, OIB: 36881346772, zastupana po punomoćnici Dajana Bjedov, odvjetnici u Zadru, protiv tuženika Samostan majki Benediktinki Sv.Marije u Zadru, Madijevaca 10, Zadar, OIB: 74162986723, zastupan po punomoćniku Luki Zubčić, odvjetnik u Vrsima, radi utvrđenja prava vlasništva i uknjižbe, nakon održane glavne i javne rasprave 17. rujna 2026. u nazočnosti tužitelja s punomoćnicom i s punomoćnikom tuženika, te objave presude dana 9. listopada 2026.

p r e s u d i o j e

I. Utvrđuje se da je tužiteljica Darija Milat pok. Ante iz Zadra, Ulica Ante Starčevića 11 C, OIB:36881346772, stekla valjanu pravnu osnovu za upis prava vlasništva, za cijelo, točno određenog dijela nekretnine oznake čest.zem. 1170/3 k.o. Crno, površine 1420 m2, koji dio nekretnine je na skici sudskog očevida od 12.12.2019.g., izrađena od strane geometra Tomislava Ćurko, označen likom i točkama A-B-C-D-E-F-G-H-A, a koji dio nekretnine odgovara nekretnini nove izmjere čest.zem.6165 k.o. Crno za cijelo, a koja skica je sastavni dio ove presude, što je tuženica dužna priznati i trpjeti da tužiteljica temeljem ove presude, po pravomoćnosti iste, te po izvršenoj parcelaciji, gore opisanog dijela čest.zem. 1170/3 k.o. Crno, ishodi uknjižbu prava vlasništva na novoformiranoj nekretnini na njezino ime i u njezinu korist, za cijelo, odnosno da ishodi uknjižbu prava vlasništva na nekretnini nove izmjere čest.zem.6165 k.o. Crno, za cijelo.

II. Nalaže se tuženiku da tužiteljici naknadi parnični trošak u iznosu od 1.906,18 EUR u roku od 15 dana dok se u preostalom dijelu preko dosuđenog, a do zatraženog iznosa odbija tužiteljica sa svojim zahtjevom za naknadom troška kao neosnovanim.

Obrazloženje

1. Tužiteljica u tužbi navodi da je u zemljišnoj knjizi za k.o. Crno, nekretnina oznake čest.zem. 1170/3 upisana kao vlasništvo tuženika za cijelo. Tužiteljica je vlasnica dijela nekretnine čest.zem. 1170/3 k.o. Crno za 1564 m2. Nekretnina oznake čest.zem. 1170/3 k.o. Crno bila je vlasništvo prednika tužiteljice, njezinog djeda Ivana Dadića Krstinog, koju je stekao temeljem odluke Komisije za agrarnu reformu i kolonizaciju u Zadru od 17.01.1948.g., s time da je Ivana Dadića kasnije naslijedila Stana Dadić pok. Ivana, koju nalazimo upisanu u posjedovnoj evidenciji za 1564 m2. U to vrijeme, Ivanu

Dadiću i njegovoj braći Nikoli Dadiću i Krsti Dadiću, Anti Dadiću pok. Krste, svakome je priznato kao obrađivačima temeljem odluke Komisije, po 1000 m², s time da su Nikola i Krsto zadržali svoju kvadraturu a Ante Dadić pok. Krste se mijenjao sa Ivanom Dadićem, te mu dao 500 m², za zamjenu za određenu drugu nekretninu u k.o. Crno. Nakon smrti Stane Dadić pok. Ivana, naslijedili su je sinovi Bruno i Ante Dadić, koji su se međusobno podijelili, temeljem diobenog ugovora, temeljem kojeg ugovora je ova nekretnina pripala u vlasništvo Anti Dadiću, a njega su naslijedili tužiteljica i njezine sestre, koje su među sobom sklopile diobeni ugovor, po kojem je ova nekretnina pripala u vlasništvo, tužiteljice za cijelo (površine 1564 m²). Tužiteljicu nikada nitko nije smetao u posjedu predmetne nekretnine, nekretnina je ograđena, na istoj se vršila ispaša blaga. Predmetna nekretnina u posjedu je tužiteljice i njezinih prednika preko 40 godina pa se predlaže prihvatiti tužbeni zahtjev.

2. U odgovoru na tužbu tuženik se protivi tužbenom zahtjevu tužiteljice. Iz dokumenta na koji se tužitelj poziva u tužbi - odluke Kotarske komisije za agrarnu reformu i kolonizaciju od 17.1.1948. ne proizlazi da bi prednik tužitelja u odnosu na tuženika stekao vlasništvo na bilo kojem dijelu nekretnine oznake č.z. 1170/3 k.o. Crno. (nova izmjera oznaka kč.br. 6165 k.o. Crno). U konkretnom slučaju tužitelj prema tuženiku ne može radi stjecanja prava vlasništva isticati drugu pravnu osnovu osim eventualnog razrješenja agrarnog odnosa po svojim prednicima, sve obzirom da za to ne postoje osnovne zakonske pretpostavke. Tuženik obzirom na navedeno sudu predlaže tužbeni zahtjev odbiti.

3. U ovoj pravnoj stvari donesena je presuda pod poslovnim brojem P-283/2021 od dana 21. listopada 2021. godine koja je rješenjem Županijskog suda u Rijeci od dana 27. travnja 2026. godine pod poslovnim brojem GŽ-223/2022 ukinuta i predmet je vraćen ovom sudu na ponovno suđenje.

4. U dokaznom postupku sud je izvršio uvid zk izvatke (l.s. 5-9), povijest posjedovanja čest. zem. 1170/3 k.o. Crno izdanu od Područnog ureda za katastar Zadar dana 17. srpnja 2019. godine (l.s. 10-11), rješenje o nasljeđivanju posl.br. O-1246/99 iza smrti Ante Dadića pok. Ivana (l.s. 12-16), diobeni ugovor (l.s. 17-20), izvod iz posjedovnog lista (l.s. 21), rješenje o nasljeđivanju br. 429/60 iza pok. Ivana Dadića (l.s. 22-23), rješenje o nasljeđivanju broj O-459/72 (l.s. 24), diobeni ugovor zaključen između Dadić Ante i Dadić Bruna (l.s. 25-26), Dosudnicu posl.br. O-230/49-6 (l.s. 27), položajni nacrt (l.s. 34), preslik katastarskog plana (l.s. 35-36), rješenje Općine Zadar, Općinski zavod za katastar i geodetske poslove od 03. srpnja 1979. godine (l.s. 37-38), skice sudskog očevida (l.s. 42-43), saslušana je svjedokinja Darinka Dadić i tužiteljica Darija Milat te je izvršen uvid ovosudni spis posl.br. P-2375/19, spis gradske komisije za agrarnu reformu i kolonizaciju u Zadru br. 434/37, saslušan je svjedok Senka Barić i nadoslušana tužiteljica, sve na ročištu od dana 17. rujna 2026.

5. Tužbeni zahtjev tužiteljice je osnovan.

6. Predmet spora zahtjev je tužiteljice da se utvrdi da je vlasnik točno određenog dijela nekretnine oznake čest. 1170/3 k.o. Crno, površine 1420 m². Vlasništvo da je stekla nasljeđivanjem pravnih prednika koji su bili u dugogodišnjem kvalificiranom posjedu predmetne nekretnine i diobom sa sunasljednicima.

7. Nije sporno u ovoj pravnoj stvari da je tužiteljica u posjedu utužene nekretnine.

8. Sporno je da li tuženik ima ikakva stvarna prava na prijeponu.

8.1. Provedenim očevidom na licu mjesta utvrđeno je da predmetna nekretnina predstavlja približno jugozapadnu polovinu stare čest. 1170/3 k.o. Crno, a u naravi se radi o zemljanoj površini s niskom travom. Nekretnina je omeđena s jugozapadne strane starim kamenim podzidom koji pripada susjednoj parceli a s jugoistočne strane po cijeloj dužini po međi vidljivi su zabijeni stari ruzinavi željezni stupovi dok s preostale dvije strane odnosno sjeveroistočne i sjeverozapadne sporna nekretnina u lomnim točkama označena je starim međnim ukopanim kamenjima što odgovara starim mapalnim međama.

9. Iz zk izvotka slijedi da je čest. 1170/3 k.o. Crno, oranica površine 2464 m², k.o. Crno s upisanim pravom vlasništva na imenu tuženika s čime je utvrđena njegova pasivna legitimacija.

10. Iz povijesti posjedovanja čest.zem.1170/3 k.o. Crno, Područnog ureda za katastar Zadar od 17. srpnja 2019. godine slijedi da pregledom najstarijih podataka kojima za k.o. Zadar stari raspolažu, katastarsku općinu u kojoj je pripadala predmetna čestica do osnivanja k.o. Crno 1964. godine nalazimo da je ista od 1955. godine, kada je vršena i revizija bila evidentirana posjedom: Dadić Stane pok. Ivana 1564 m², Dadić Krste pok. Krste 450 m² i Dadić Nikole pok. Krste 450 m². Isti su upisi potvrđeni i kao takvi preneseni u k.o. Crno spomenute 1964. godine. Tako i Dadić Stane pok. Ivana 1564 m². 1979. godine prilikom rješavanja redovitih godišnjih prijava za tu godinu, slijedi izmjena posjednika, pa se, od tada, umjesto Dadić Stane posjednikom evidentira (Up 752/79) Dadić Ante pok. Ivana. 2000. godine prema rješenju o nasljeđivanju posl.br. O-1246/99 (prilog I) iza smrti Dadić Ante, posjednicima njegovog dijela čest. 1170/3 evidentirani su (Kl./00-04/279): Dadić Marija, Božo 1/5, Milat Darija 1/5, Mohotić Graciela 1/5, Franov Marija 1/5, Aksentijević Neda 1/5, odnosno od 2006. godine prema diobenom ugovoru br. Ov 3022/03 (prilog III) sklopljenim između Dadić Marije i dr. isti je bio evidentiran posjedom (Kl./06-03/102) Milat Darije, Ante. U pogledu dijela Dadić Krste pok. Krste, 450 m², 1971. godine prema rješenju o nasljeđivanju broj O-240/69, iza smrti Krste, posjednikom njegovog dijela čest. 1170/3 evidentira se (Up 825/71) Dadić Božica-Ivanica ud. Krste, odnosno, od 1986. godine prema rješenju Općinskog suda u Zadru br. R1-626/83 isti je dio evidentiran posjedom (Up 551/86) Frussammer Nedjeljke, Krsto rođ. Dadić 3/15 i dr. U pogledu dijela Dadić Nikole pok. Krste, 450 m², odnosno Dadić Kata ud. Nikole 2006. godine prema rješenju o nasljeđivanju posl.br. O-463/03, iza smrti Dadić Kate, posjednicima njezinog dijela čest. 1170/3 evidentiraju se (Kl./06-05/1149) Dadić Franko pok. Kristofora 1/8 i dr.

10.1. Uvidom u izvod iz posjedovnog lista Područnog ureda za katastar Zadar od 05. srpnja 2019. godine proizlazi da je Darija Milat pok. Ante rođ. Dadić, ovdje tužiteljica, upisana kao posjednica dijela čest. 1170/3 k.o. Crno, zv. Paprat u naravi oranica u površini od 1564 m².

10.2. Iz dosudnice kotarskog suda u Zadru posl.br. O-230/49 od 20. svibnja 1949. godine slijedi da su iza smrti pok. Krste Dadića pok. Krste umrlog 14. veljače 1949. njegovim nasljednicima na temelju oporuke proglašeni njegovi sinovi Krste, Ive, Nikola i Mate Dadić svaki za po ¼ dijela.

10.3. Iz rješenja o nasljeđivanju Kotarskog suda u Zadru posl.br. O-429/60 slijedi da su iza smrti Ivana Dadića pok. Krste rođenog 26. ožujka 1899. a umrlog 13. kolovoza 1960. njegovim nasljednicima proglašeni supruga Stana Dadić i sin Ante Dadić svaki za po $\frac{1}{2}$ dijela.

10.4. Iz diobenog ugovora zaključenog između Ante Dadića i Bruna Dadića (sinovi pok. Stane Dadić), između ostalog slijedi, da je predmetna nekretnina pripala upravo Anti Dadiću.

10.5. Iz rješenja o nasljeđivanju ovog suda posl.br. O-1246/99 od 31. siječnja 2000. slijedi da su iza smrti ostavitelja Ante Dadića pok. Ivana rođenog 08.rujna 1923., a umrlog 13.studenog 1999. njegovim nasljednicama na temelju zakona i sporazuma proglašene između ostalog i na predmetnoj nekretnini žena Marija Dadić te kćeri Marina Franov, Neda Aksentijević, Graciela Mohotin i Darija Milat (ovdje tužiteljica), svaka za po $\frac{1}{5}$ dijela.

10.6. Iz diobenog ugovora od 24. ožujka 2003., između ostalog slijedi, da je diobom među nasljednicama pok. Ante Dadića predmetna nekretnina pripala upravo tužiteljici.

11. Na okolnost mirnog i dugogodišnjeg posjedovanja predmeta spora od strane tužiteljice i njezinih prednika sud je u dokaznom postupku saslušao svjedoke i tužiteljicu.

11.1. Pa tako svjedok Darinka Dadić rođena davne 1937. godine, u svom iskazu navodi da joj je poznata predmetna nekretnina obzirom da je od 55. godine radila sa svojim svekrom Dadić Matom na svojoj nekretnini. Sjeća se da bi došle časne i odnijele dio grožđa koje su uzimale kao „dodak“. Bio je zasađen vinograd na njihovoj nekretnini. To je njima crkva dala pa su to godinama radili. Ne zna točno kome je to pripalo na način da mu je crkva dala, pretpostavlja nekom pretku iz obitelji Dadić pa su oni to nasljeđivanjem stjecali. Pretpostavlja da je svekar naslijedio od svog oca Krste Dadića a koji je naslijedio od svoga oca ali ne sjeća se imena, niti otac Krsto niti djed nisu bili živi kada se udala, pa može točno kazivati samo o onome što je sama vidjela. Svekar Mate je umro 1960.-te godine, relativno mlad u dobi od 61 godinu, a nakon njegove smrti njegova djeca nisu više nastavila raditi na zemlji. Sa zapadne strane predmetne nekretine je bila velika kamena mocira, s jedne strane je bila griblja a prema dolje kako se teren spuštao je bila dolina. Naime predmetni teren je bio dignut 2-3 metra, takav je teren. Ranije se sve radilo i gotovo sve su to bili otočani koji su radili na tom dijelu. Svekar se s bratom Ivanom mijenjao. Ivan je njemu dao zemlju u površini od 500 m², a svekar je dao njemu svoju zemlju također u površini od 500 m² i to na udaljenosti od oko 20 do 50 metara. Cilj je bio da svatko od njih ima zemlju u komadu a ne razbacanu na više mjesta. Oni kao dva brata su umrli u razdoblju od oko 6 mjeseci. Ivanovi nasljednici posjeduju predmetnu zemlju još i dan danas. Ne zna se snalaziti na skici sudskog očevida, a pogotovo što nema naočale. Inače su gore dva bunkera a od glavne ceste se prolazi uz ta dva bunkera, cesta ide dalje, a oni dolaze na svoju zemlju. Svekar je na tom mjestu naime na taj način imao oko 1000 m². Ivan je imao nešto veću površinu ali ne zna točno koliko. Bili su Ivo, Mate, Krsto i Niko, četiri brata. Njihov otac se zvao Krsto. Svi su davali časnama na tom dijelu. Netko pšenicu i žito, a netko nešto drugo. Ranije su taj predio zvali Paprat a sada Pudarica. Sjeća se dva talijanska bunkera. Naime to su bili baš veliki bunker. Nije joj poznato da bi netko

došao prigovarati da to ne bi bila zemlja obitelji tužiteljice. Gledajući sa ceste kada se dolazi tužiteljčina je zemlja prije, a onda je tek njihova.

11.2. Svjedok Senka Barić dobro se orijentirala na predočenu skicu sudskog očevida i poznat joj je predmet spora. Njezina obitelj je međaš s predmetnom nekretninom – njihova je čest. oznake 6160. To je bio vinograd koji se obrađivao. Orađivali su zajedno dva brata; njezin djed Nikola Dadić i njegov brat Ivo Dadić – koji je djed od tužiteljice Darije. Sve ovo zna jer su njih kao djecu od 6-7 godina vodili na te nekretnine. Jedno vrijeme je bio vinograd, to nije baš nešto dobro uspijevalo pa se kasnije sadio krumpir i bob. Orađivalo se sve do Domovinskog rata, a poslije su Darija i njezini to kosili i održavali. Postoje međašnje oznake i to željezni stupovi na terenu i uvijek se znalo što je čije, gdje su granice te nikada nije bilo sporova. Ivu Dadića je naslijedio njegov sin Ante, a Antu je naslijedila tužiteljica. Upitana odgovara da se njezin pradjed zvao Krsto Dadić. Ne sjeća ga se, umro je davno – 1949. – misli. Ne zna na koji način je Krsto to stekao, bilo je tu puno generacija. Nitko ih nikada nije tjerao s te zemlje.

11.3. Sud cijeni iskaze svjedoka kao uvjerljive i vjerodostojne. Imaju neposredna i osobna saznanja o zemlji kao međaši i djeljenici. Svjedočili su u suglasju i vrlo sigurno u pogledu vlasništva predmetne nekretnina koja je danas od tužiteljice i održava je dok je prethodno bila od njezinog djeda Iva Dadića. U obitelji nije bilo sporova niti je crkva ikoga tjerala sa zemlje ili prigovarala da to ne bilo njihovo. Dodak se časnama davao davno.

12. Tužiteljica iskazu navodi da je rođena 1960. i od djetinjstva se sjeća da su njezini koristili predmetnu zemlju. Njezin djed Ivan, mijenjajući se sa svojom braćom, je tu dobio 500 m² zajedno s površinom od 1000 m² koju je već posjedovao. 1000 m² je dobio od svog oca pok. Krste nasljeđivanjem, a ovih 500 m² se promijenio sa Matom, svekrom od svjedokinje Darinke. Predmetna zemlja nije bila obrađiva već je služila kao pašnjak. Njezin djed Ivan je imao konje, krave, svinje a to su imali i oni do 1970-tih godina. A također su imali i kokoške i kuniće. Do 1972. godine su mogli držati kao i ostali na tom području krave i konje u Arbanasima a do 1994. su imali kuniće i kokoške. Predmetnu zemlju su zato obrađivali kao pašnjak, odnosno sijali su travu i kosili za potrebe blaga. Danas isto to rade s time što nemaju blaga, odnosno zemlju održavaju. Ima 4 sestre, naslijedila je to od svog oca pok. Ante koji je umro 1999. godine. 1945. godine su to dobili agrarom, još je djed Ivan bio živ. Iza djeda je to naslijedila Ivanova žena Stana i tužiteljčin otac Ante. Baba joj je o tome pričala i do 1970.-tih godina su se bavili poljoprivredom. Nikada nije bilo tko osporavao da to ne bi bila njihova zemlja. Sama je odlučila srediti predmetnu zemlju.

12.1. U stranačkom nadoslušanju, pet godina kasnije, ista navodi da ne ostaje u cijelosti kod već danog iskaza. Pojašnjava da kada je iskazivala o predmetu spora govorila je isključivo o dijelu kojega je njezin djed Ivo mijenjao s bratom Matom. Taj dio se doista koristio za sadnju djeteline, za što nije smatrala da je obrađiva površina, iako to uistinu jest, ali u svom iskazu nije govorila o cijelom tom kompleksu obitelji Dadić na kojemu se sadio vinograd, krumpiri i grašak u tom donjem dijelu koji je od drugog dijela obitelji Dadić o kojemu je govorila rodica-svjedokinja Senka Barić. To tada nije bilo podijeljeno, bila je to sve jedna parcela, a u diobi je njih pripao taj gornji dio gdje je bila djetelina. U dijelu stjecanja prava vlasništva predmetne nekretnine ostaje pri iskazu i ponavlja da su njezini preci to radili kao kmetovi; braća su bila Mate, Ive, Krsto i Nikola, čiji je otac bio Krsto, koji je umro 1949. godine. Njezin otac Ante je naslijedio od svoga

oca Ive, njezinog djeda, a prethodno se njezin djed Ive mijenjao s bratom Matom za ovu nekretninu, tako da su ovdje oni dobili većinski dio. Danas su tu u naravi njezine 3-4 masline, kose i održavaju zemlju. Samostan Majki Benediktinki nikada nije prigovarao niti manifestirao ikakvu svoju vlast nad ovom nekretninom na bilo koji način sve do ovoga spora.

13. Kada se utvrđenja iz službenih isprava katastra – povijest posjedovanja, rješenja o nasljeđivanju, dosudnice i diobenih ugovora čiji su sadržaji citirani u gornjem dijelu obrazloženja (točke 10. do 10.6.) dovedu u vezu s iskazima svjedoka i same tužiteljice, koja je na sud ostavila dojam iskrene osobe, s visokim stupnjem vjerojatnosti se utvrđuje činjenica da je tužiteljica stekla prijemor dosijedanjem osobno i putem pravnih prednika.

14. Naime, posjednika Krstu Dadića pok. Krste koji je umro 1949. godine naslijedili sinovi Krste, Ive, Nikola i Mate svaki po 1/4 (O- 230/49); Ivan Dadić pok. Krste (umro 1960. godine O-429/60) djed je tužiteljice kojeg su naslijedili supruga Stana i sin Ante – otac tužiteljice; Ante Dadić podijelio se s bratom Brunom Dadićem i u diobi dobio upravo spornu nekretninu, a njega su naslijedili zakonski nasljednici supruga Marija i kćeri Marina Franov, Neda Aksentijević, Graciela Mohotin i Darija Milat koja je u međusobnoj diobi sunasljednika 2003. godine temeljem diobenog ugovora od dana 24. ožujka 2003. godine stekla vlasništvo jer je od onda u neometanom i isključivom posjedu.

15. U odnosu na nesavjesnost: nesavjesnost mora dokazati onaj koji se na nju poziva. Nadalje, s pravom ističe tužiteljica da od 1955. godine počevši od posjednika babe tužiteljice Dadić Stane pok. Ivana za površinu od 1564 m² preko njezina sina Dadić Ante pok. Ivana – oca tužiteljica iz 2000. godine, potom tužiteljice i njezinih sestara nakon očeve smrti, zaključno s posjedom tužiteljice nakon sklapanja diobenog ugovora 2003. godine na strani svih tih posjednika nije moglo postojati znanje da predmet postupka nije njihov, već je postojalo znanje da je predmet postupka njihov stečen preko babe Dadić Stane, ranije od Dadić Ivana pok. Krste i Dadić Krste pok. Krste koji je umro 1949. godine i koji su na predmetnom zemljištu napasali stoku i dijelom ga obrađivali bez omatanja od strane tuženika ili treće osobe, kakav su posjed vršili djed Ivan, baba Stana i otac Ante do smrti.

15.1. Nastavno, tuženik nije dokazao nesavjesnost tužiteljice ni njezinih prednika.

16. Unatoč odredbi čl. 388. st. 4. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima („Narodne Novine“ broj 91/96, 68/98, 137/99, 22/00, 73/00, 114/01, 79/06, 141/06, 146/08, 38/09, 153/09, 90/10, 143/12 i 152/14 - pročišćeni tekst: dalje ZV) kojom je propisano da se u rok za stjecanje prava vlasništva nekretnina dosjelošću, ne računa i vrijeme posjedovanja proteklo prije 8. listopada 1991., Europski sud za ljudska prava iz Strasbourga je u predmetima Trgo protiv Hrvatske i Radomilja i drugi i Jakeljić protiv Hrvatske zauzeo stajalište da se s obzirom na to da je izvornom verzijom čl. 388. st. 4. ZV iz 1996., bilo propisano da se u rok za stjecanje prava vlasništva računa i vrijeme posjedovanja prije 8. listopada 1991., da je potrebno utvrditi jesu li na dana stupanja na snagu ZV 1. siječnja 1997. bile ispunjene zakonske pretpostavke za stjecanje prava vlasništva dosjelošću.

Prije svega za napomenuti je da je odredbom čl. 29. Zakona o vlasničkopравnim odnosima ("Narodne novine", broj 53/91-dalje ZOVO) bilo određeno da na stvari u

društvenom vlasništvu, pravo vlasništva se ne može steći dosjelošću međutim, ista odredba je prestala važiti dana 8. listopada 1991. godine, pa se i u odnosu na nekretnine koje su u to vrijeme bile upisane u zemljišnim knjigama kao društveno vlasništvo vezano za stjecanje prava vlasništva temeljem dosjelošti primjenjivala odredba čl. 28. ZOVO, a koja je propisivala u stavku 2. da savjesni i zakonit posjednik nepokretne stvari na koju drugi ima pravo vlasništva stječe pravo vlasništva na tu stvar dosjelošću protekom 10 godina, a stavkom 4. istog članka je bilo određeno da savjesni posjednik nepokretne stvari na koju drugi ima pravo vlasništva stječe pravo vlasništva na tu stvar dosjelošću protekom 20 godina.

Također treba ukazati da je dana 1. siječnja 1997. godine stupio na snagu ZV koji odredbom čl. 159. stavkom 2. određuje da samostalni posjednik čiji je posjed nepokretne stvari zakonit, istinit i pošten stječe dosjelošću vlasništvo protekom deset godina neprekidnog samostalnog posjedovanja, st. 3. istog članka je određeno da samostalni posjednik nepokretne stvari kojemu je posjed barem pošten stječe dosjelošću vlasništvo te stvari protekom dvadeset godina neprekidnog samostalnog posjedovanja i stavkom 4. istog članka je određeno da samostalni posjednik stvari u vlasništvu RH, županija i jedinica lokalne samouprave i uprave i njima izjednačenih pravnih osoba i druge, stječe dosjelošću vlasništvo na tim stvarima tek pošto je njegov zakonit, istinit i pošten ili barem pošten samostalni posjed neprekidno trajao dvostruko vrijeme od onoga iz stavka 2. i 3. istog članka.

17. Sud je stava da je izvedenim dokazima tužiteljica dokazala da je osobno i putem prednika stekla pravo vlasništva dosjelošću jer je dokazala kvalificirani posjed (zakonit, istinit i pošten) kroz zakonom potrebno vrijeme (Ivan Dadić pok. Krste i Stana Dadić pok. Ivana – evidentirani posjednici još davne 1955.) pa je prihvaćen tužbeni zahtjev kao osnovan.

18. Odluka o troškovima postupka temelji se na odredbi čl. 154. st. 1. i čl. 155. ZPP, a trošak priznat tužiteljici sastoji se od zastupanja iste po punomoćnicima iz redova odvjetnika i to za pristup na ročišta od 12.9.2019., 4.5. i 9.9.2021., 1.9. i 17.9.2026. od po 100 bodova (Tbr. 9.t.1.), za ročište od 27.12.2019. 50 bodova (Tbr. 9.t.2.), za sastav podnesaka od 25.3. i 20.4.2021. i 27.7.2026. od po 100 bodova (Tbr. 8.t.1.), za sastav žalbe protiv rješenja 50 bodova (Tbr. 10.t.4.) sve prema Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ broj 142/12, 103/14, 118/14, 107/15 i 37/22) s tim da vrijednost svakog boda iznosi 2,00 EUR, što iznosi 1.800,00 EUR, čemu se pridodaje trošak sudske pristojbe na žalbu i presudu od po 53,09 EUR ukupno 1.906,18 EUR.

Tužiteljici nije priznat preostali zatraženi trošak budući da su nepriznata ročišta i podnesci nastali u predmetu broj P-2375/2019 koji je razdvojen.

U Zadru, 9. listopada 2026.

Sudac

Sonja Miljak

Pouka o pravnom lijeku:

Protiv ove presude dopuštena je žalba Županijskom sudu. Žalba se izjavljuje u roku od 15 dana od dana primitka odluke u tri primjerka putem ovog suda.

Dostavna naredba:

1. Tužiteljici po punomoćnici
2. Tuženiku po punomoćniku

Nakon pravomoćnosti:

MF-Porezna uprava Zadar

Broj zapisa: **9-3088e-63efd**

Kontrolni broj: **02b2d-ef3f1-29697**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Zadru** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.